

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE RONDE

Een tragikomedie in acht scènes

door

Julia Engelen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2018
Nr.3454

PERSONAGES

(1 dame – 3 heren)

JOHAN, machotype, verlaagt iedere vrouw tot een score, een object. Getrouwd met Marcella. Wil elke vrouw veroveren, dus ook Eris :

ROGER, vrijgezel. Neuroot, moet altijd iets kunnen tellen. Naïef. Hij wordt verliefd op Eris :

MICHEL, pas getrouwd met een Thaise vrouw. Hij wil een gezin stichten. Bang om in zijn huwelijk te falen :

ERIS, jonge vrouw die nadat Johan haar beledigd heeft, tweedracht zaait in het vriendengroepje :

DECOR

Enkele planten en struiken om de berm van de weg weer te geven.

KORTE INHOUD

De vrienden Johan, Roger en Michel gaan al jaren samen fietsen. Dit voorjaar bereiden zij zich voor om de Ronde van Vlaanderen te rijden. Johan heeft een rit van 120 kilometer uitgestippeld. Dan voegt Eris, een jonge vrouw, zich bij het groepje. Zij probeert voortdurend tweedracht te zaaien tussen de vrienden en dit met soms grappige, soms verontrustende en soms rampzalige gevolgen.

ALGEMENE REGIEAANWIJZINGEN

In verband met het fietsen op podium. Uiteraard kunnen we onze acteurs niet op het podium rondjes laten rijden. Het fietsen kan gebeuren op hometrainers die men naargelang het nodig is verplaatst. Of men zet een sportieve fiets of koersfiets vast in een systeem met rollen. Hierbij wordt het achterste wiel vastgezet. Dit kan ook verplaatst worden, maar dit is wat moeilijker. Het achterste wiel kan men krom trekken bij het verplaatsen. Men kan onder dit rollensysteem bijvoorbeeld een oefenmat leggen en zo alles verschuiven. Er bestaan ook 'koersen op rollen'. Dat is een systeem waarbij de volledige fiets vast staat en dit kan je eenvoudiger verplaatsen omdat er onder de vaste constructie wieltjes staan. Misschien kan huren een optie zijn.

Versnellen wordt weergegeven door een kleine versnelling op te leggen en de pedalen snel rond te laten gaan. Bergop door een zware versnelling en hierbij langzaam te trappen.

Indien nodig maar dan wel met fitte acteurs, kan men zonder fietsen spelen. Dit is de gemakkelijkste en meest dynamische manier waarbij men het podium volledig kan gebruiken. Met een licht koersstuur in de hand en ter plaatse trappelend kan men de suggestie van fietsen doorgeven aan het publiek. Verplaatsen is dan gemakkelijk.

Een bloemenmeisje geeft met een bordje de verschillende bedrijven aan.

Scène 1 : Proloog

(Johan op in koerskledij. Hij bevestigt een drankbidon aan de fiets, prutst wat aan de fiets. De fietsen van Johan en Michel staan naast elkaar van voren. Die van Roger omgekeerd wat naar achteren.)

JOHAN : Allee mannen, de dag is al half om.

ROGER : *(op in koerskledij)* Ik ben er helemaal klaar voor. Zal het droog blijven? Ik heb geen regenfrak bij.

JOHAN : Dan word je nat. Waar blijft Michel?

ROGER : Die moet zijn vrouw nog 7000 keer kussen. Pas getrouwd hè.

JOHAN : Nog niet in de rouw, wil je zeggen.

ROGER : Ik was liever getrouwd en in de rouw dan vrijgezel gelijk nu.

JOHAN : Met vrouwen niks dan last. Ofwel zitten ze je te commanderen ofwel te negeren. Als het van mijn Marcella afhing, moest ik in plaats van te fietsen het gras afdoen en daarna de zolder opruimen.

ROGER : Het gras rijd ik niet graag af, maar je zolder opruimen, dat zie ik wel zitten.

JOHAN : Niks van Roger, geen alleenstaande klusjesman in mijn huishouden.

ROGER : Wat wil je daarmee zeggen? Je kan me vertrouwen, zulle.

JOHAN : En dat wil ik ook zo houden. We fietsen samen en daarmee is de kous af.

ROGER : Gaat het waaien? Ik fiets niet graag als het waait.

JOHAN : Dan moet je harder duwen.

ROGER : De zon gaat toch niet de hele dag schijnen! Ik fiets niet graag als de zon hard schijnt.

JOHAN : De volgende keer vertrekken we om twee uur 's nachts, als het niet waait, niet regent en de zon schijnt dan zeker niet.

ROGER : Het gaat misschien straks onweren of hagelen.

JOHAN : Hagelen! Ja jong, het gaat hagelen! Bollen zo dik als eieren! *(roept)* Michel! Laat nog wat vel op haar gezicht! *(tot Roger)* Sinds hij die Thaise heeft thuisgebracht, fietst hij enkel nog in zijn bed. Dat derde been krijgt alle aandacht.

ROGER : Ze willen een kind.

JOHAN : Oh, dat ook nog, een blèter. Zeg dan maar vaarwel tegen je kameraad. Hola, schoon volk op 9 uur. Dat was een 8,5. Gisteren zag ik een poepeke. Een tien, allee toch een 9,5, want ze had kleren aan en dan zie je de cellulite niet. Ik dacht nog, zou ik eens... *(Maakt een knijpbeweging met de hand)* maar mijn Marcella stond erbij. Ja jong, zo'n schoon ronding had ik lang niet meer gezien.

ROGER : Ze had misschien corrigerend ondergoed aan.

JOHAN : Daar zeg je al zo iets. Ik zie het al voor me hoe ze dat spul 's avonds uittrekt, een explosie van vetrollen.

ROGER : Ja, je weet heden ten dage niet meer wat je ziet. Heb je gisteravond dat programma over die Thaise vrouwen gezien? De schoonste vrouwen, maar het waren allemaal mannen. Borsten vanboven en een klepel tussen de benen.

JOHAN : Het is niet waar! Zeg, die kan je zowel vanboven als vanonder melken. Die van Michel is een Thaise.

ROGER : Ik denk niet dat Suchin een man is.

JOHAN : Pas op, ze komt uit een catalogoog. Een aangeklede aap is rap gekocht.

ROGER : Wat fietsen we vandaag?

JOHAN : 120 kilometer, richting Voeren, over de Hallembaye, dan richting Gulpen met de Keutenberg en ...

ROGER : Ik fiets niet graag bergop.

JOHAN : Hoe wil jij dan de Ronde rijden? Te voet, al stotend? *(maakt obscene beweging met de heupen)*

ROGER : *(roept gauw)* Michel! Waar blijf je? *(begint aan zijn fiets te prutsen)*

MICHEL : *(off-scène)* Ik kom.

JOHAN : Allee, hij komt. Zijn kruid is alweer verschoten. *(tot Roger)* Scheelt er iets?

ROGER : Mijn ketting tikt op dit kamwiel.

JOHAN : Je hersenen tikken soms ook.

ROGER : Een teken dat ze werken.

JOHAN : Zie daar, min 300. Daar zou een volwassen man een hartaanval aan overhouden.

ROGER : Ze heeft een schoon gezicht.

JOHAN : Jij ziet iedere vrouw zitten, jij. Jij zou nog op een kameel met een paardensmoel kruipen.

ROGER : Het is het innerlijke dat telt. Ik heb liever een lieve vrouw met een niet zo'n schoon uiterlijk, dan een fotomodel met een rotverwend karakter.

JOHAN : Dat zeg je wel, maar als het erop aan komt, baseert iedere man zich op het uiterlijk. Een schoon snoetje bezorgt het verstand nu eenmaal een kortsluiting.

ROGER : Ik wil maar zeggen dat het uiterlijk niet alles is.

JOHAN : Een vrijgezel is rap content.

ROGER : Ik meen dat. Neem nu jouw Marcella.

JOHAN : Geen kwaad woord over mijn vrouw. Een taille als van een fotomodel en het gaafste snoetje van de wereld.

ROGER : En ze loopt je ganse dagen te commanderen.

JOHAN : Wat zou het.

ROGER : Moest je niet de zolder opruimen en het gras af doen?

JOHAN : Michel! Verdomme, seffens zitten we in de avond te kloten.

MICHEL : (*off-scène*) Ik kom!

JOHAN : Hij komt. Alweer, de dekhengst.

ROGER : Daar een vrachtwagen, zie. Dat is de eerste.

JOHAN : Je gaat toch weer niet beginnen, hè.

MICHEL : (*op met drie drinkbussen*) Beginnen met wat?

JOHAN : Je kan toch nog op je benen staan?

MICHEL : Hoe? Ik kan nog op mijn benen staan?

JOHAN : Met je hete Thaise poes.

MICHEL : Ha. Jaloers?

JOHAN : Neen jong. Ik laat mijn Marcella elke dag het licht zien. Ik ga er zo hard tegenaan dat ze na een uur begint te smeken om verlossing.

ROGER : In je dromen, ja.

JOHAN : Wat zeg jij daar?

ROGER : Nikske. Zijn we weg? Seffens is mijn fiets doorgeroest.

(Ze stappen op en willen beginnen fietsen.)

JOHAN : Roger! Het is deze kant op. Zo fiets je naar de zee.

ROGER : Willen we? Willen we naar de zee fietsen?

JOHAN : Ha neen, nu moet je mijn ganse voorbereiding niet in de vuilbak kiepen. We fietsen vandaag over de Hallembaye en daarmee basta. We moeten eindelijk eens wat hellingen doen, anders rijden we de Ronde nooit uit.

(Roger draait zijn fiets en komt naast Johan. Michel kijkt naar zijn huis.)

Wat is er, Michel? Iets vergeten?

MICHEL : *(bang)* Ik dacht dat ze mij zou uitzwaaien.

JOHAN : Uit het oog, uit het hart.

MICHEL : Ik ga effekes terug.

JOHAN : Niks van. We zijn al te laat. Allee, op kop gij. Laat maar een keer zien dat er nog wat fut in die benen zit na al dat gejoekel.

MICHEL : Niet overdrijven, Johan. Neen serieus, ik wil even terug.

JOHAN : Wij wachten geen seconde meer op je. Dan fiets je maar alleen.

MICHEL : Dat kan mij niets schelen. Ik ga terug. *(af)*

JOHAN : *(stapt af)* We fietsen potverdorie 120 kilometer vandaag.

ROGER : Hij zal haar nog een kusje willen geven. Ik gun het hem, dat pril geluk met zijn nieuwe vrouw.

JOHAN : Ik zal je eens iets vertellen, Roger. Onze Michel vertrouwt zijn Thaise poes voor geen haar. Hij wil die voor geen minuut alleen laten, bang dat er iemand anders op kruipt.

ROGER : Wel neen, hij is verliefd.

JOHAN : Dan is hij verloren voor de mensheid.

ROGER : Ik heb hem in geen jaren zo gelukkig gezien. Jij bent toch ook al jaren gelukkig getrouwd met Marcella.

JOHAN : Ja, maar ik ben niet verliefd. Gelukkig maar. Ik moet er niet aan denken dat ze mijn kop zot draait. Een verliefde man verliest alle zelfrespect.

MICHEL : *(roept off-scène)* Ik kom eraan.

JOHAN : Met zijn broek op de enkels.

MICHEL : *(opgelucht)* Ze zat op de pot.

JOHAN : Kunnen we eindelijk vertrekken? Het huwelijk heeft van jou een janet gemaakt, een Thaise janet.

(Iedereen fietst. Michel kijkt regelmatig om)

Verdorie Michel, als je nog één keer omkijkt, schroef ik je kop vast.

MICHEL : Ze heeft me niet uitgezwaaid.

ROGER : Nog 119 kilometer. Al één kilometer in de benen.

MICHEL : Mannen, ik moet nog één keer terug.

JOHAN : Ha neen kadee, nu fiets je verder. Allee vooruit, voor mij op.

MICHEL : Ik ben mijn drinkbus vergeten.

JOHAN : Er steken er twee op je fiets en één in je trui. Die Thaise draait je kop zot.

MICHEL : Ja maar, mijn buik doet raar.

JOHAN : Dat zijn die Thaise vlinders die je ingeslikt hebt. Fietsen!

ROGER : Liefde kan toch schoon zijn.

JOHAN : Liefde is als een hondenriem. De man doet hem om en de vrouw laat hem nooit meer los.

MICHEL : Hoe lang ben jij getrouwd, Johan?

JOHAN : Je moet niet denken dat mijn Marcella ooit één seconde de teugels in handen heeft gehad. Geen seconde. Ze denkt dat ze ze in handen heeft, maar in feite doet ze precies wat ik wil. Bij mij thuis draag ik de broek. Jouw Thaise trekt je de broekspijpen tot over je oren. Van je profiteren, ja!

MICHEL : Dat is niet waar. Ik profiteer van haar. Iedere dag verwent ze mij, op alle gebied. Thaise vrouwen zijn heel traditioneel opgevoed. Dat wil niet zeggen dat ze dom zijn. Neen, ze zijn wijs. Ze weten wat belangrijk is in het leven.

JOHAN : Awel ja, de kloten van een man draineren.

MICHEL : Ik laat mijn Suchin niet denigreren tot een sekspop. Dus ofwel zwijg je erover, ofwel draai ik mij om en ga naar huis. Ook ik weet wat belangrijk is.

JOHAN : Al goed, makker. Ik ben maar aan het zwanzen.

...

ROGER : Twee kilometer.

JOHAN : Ha neen, Roger, je gaat heel de rit toch niet zitten aftellen gelijk een kookwekker.

ROGER : Ik heb een kilometriek voor iets.

JOHAN : Ik heb ook een kilometriek, maar ik zit niet elke kilometer af te lezen.

ROGER : Maar heb je hem op nul gezet voor we vertrokken?

JOHAN : Godverdegodver...

MICHEL : Wees blij dat hij de honderd meters niet aftelt.

ROGER : Twee.

MICHEL : Hoe twee? Daarjuist was het toch twee kilometer?

ROGER : De tweede vrachtwagen.

JOHAN : En de blaren op je kont, ga je die straks ook tellen?

ROGER : In deze koersbroek mag ik zeker vijfduizend kilometer fietsen en dan heb ik nog geen blaren. Drie.

JOHAN : Ben je zeker dat je een stukadoor bent en geen boekhouder? Altijd dat getel.

ROGER : Vandaag tel ik enkel de vrachtwagens.

MICHEL : En de kilometers.

JOHAN : Wat zouden we toch aanvangen moest Roger de kilometers niet tellen?

Jongens, op half drie, een dikke acht. *(fluit en roept naar vrouw)* Meloenen om in te bijten, schat!

MICHEL : Verdomme Johan! Blijf op je lijn! Seffens liggen we in de gracht.

JOHAN : Mannen, dat was zeker cup F of H. Die zou niet misstaan hebben in Baywatch.

MICHEL : Mijn Suchin moet niet onderdoen.

JOHAN : Och jong, jouw Suchin heeft twee mandarijntjes met een krent erop.

ROGER : Drie kilometer.

MICHEL : Thaise vrouwen zijn nu eenmaal frêle gebouwd.

JOHAN : Je geeft haar maar een koppel implantaten voor haar kerstmis. Met zo'n plat geval zou ik niet gelukkig zijn.

MICHEL : *(bevestigend)* Ik ben heel gelukkig.

JOHAN : Dat zal wel, zo'n heet geval. Zijn alle Thaise vrouwen zo gewillig?

MICHEL : Ik zou het niet weten. Ik ken maar één Thaise vrouw. Zeg mannen, jullie hebben wel peper in het gat. Wij fietsen tegen dertig per uur en we zijn nog maar pas vertrokken.

JOHAN : Kan je niet volgen?

MICHEL : Jawel.

JOHAN : Ik begrijp dat Michel. Al die lange, hete nachten trekken het sap uit de benen.

MICHEL : Ik slaap 's nachts.

JOHAN : Hoor daar, hij slaapt 's nachts. Stomme kloot. Ik zou wel beter weten. Ik zou die Thaise alle hoeken...

MICHEL : Mag het wat rustiger! 32 per uur. Jij hebt vannacht Marcella geen zegening gegeven, dat is duidelijk. 'Stoempen' tegen 32 per uur, en we zijn pas drie kilometer ver.

ROGER : Bijna vier. Nog effekes.

JOHAN : Marcella had gisteren de late.

MICHEL : Ha, je bent niet aan je trekken gekomen. Vandaar dat je zo scherp staat.

JOHAN : Och manneke, deze morgen om zes uur heb ik haar gepakt, langs achteren in...

ROGER : Nu is het vier kilometer! Het vliegt vooruit.

MICHEL : Awel mannen, ga maar alleen verder. Dit tempo houd ik niet vol.

JOHAN : Al goed, al goed. We rijden een vitsse kleiner. Slapjanus.

...

ROGER : We hebben toch schoon weer vandaag.

MICHEL : De wind zou toenemen.

ROGER : Neen toch, hoeveel per uur?

MICHEL : Weet ik niet. Stormachtig aan zee.

ROGER : Het gaat toch niet hagelen?

JOHAN : Neen, het gaat niet hagelen!

MICHEL : Dus we gaan wat hellingen doen?

ROGER : De Hallambaye en de Keutenberg.

JOHAN : En ook de Gulperberg en de Vaalserberg.

MICHEL : En de Cauberg in Valkenburg.

JOHAN : Neen, die molshoop doen we niet.

MICHEL : Waarom niet? We kunnen een terraske doen in Valkenburg.

JOHAN : Laat zijn. En dan weer zo zat als een Zwitser. Ik wil een serieuze training vandaag. Binnen een paar weken is het zo ver. 237 kilometer. Dat is geen kattenpis. 15 hellingen, twee kasseistroken en 1823 hoogtemeters. Ik wil trainen.

MICHEL : Het moet een hobby blijven, Johan.

JOHAN : Je vrouw neuken, dat moet een hobby blijven. Fietsen is een zeer ernstige zaak. Ik ben in de winter niet voor niets twee keer per week naar de spinning gegaan. Het zweet dat ik daar gelaten heb, moet renderen. Hier gaan we naar rechts.

ROGER : Och god, dat is een baantje van het fietsroutenetwerk. 27 bochten en draaien en geen kilometer vooruit.

MICHEL : En twintig keer rond de kerk, vergeet de rondjes rond de kerk niet.

JOHAN : Zagenventen, het is maar voor effekes. Zie hoe schoon het hier is. Binnen een paar weken staan al die peren in bloei.

ROGER : Een spuiters! Adem inhouden mannen.

...

MICHEL : Schoon hè? Ik hang vol vergif, verdomme.

ROGER : Vijf kilometer.

JOHAN : Giet wat water uit je bidon over je gezicht.

MICHEL : Daar zit geen water in mijn bidons, maar thee. Assamica thee.

JOHAN : Assa wat? Flauw man, thee in zijn bidon. Hoor dat Roger, thee in zijn bidon.

ROGER : Is het lekkere?

JOHAN : Welke coureur geraakt nu over de Hallembaye met thee? Geen wonder dat je niet kan volgen. Hier zie, Power Bar. Dat is pas goed spul. Thee. ... Wat heb jij in je bidon, Roger?

ROGER : Koffie.

JOHAN : Allee mannen, *(gaat op de trappers lopen)* omhoog met de geit. Onze eerste helling van vandaag. 200 meter klimmen. Zet maar wat kracht op de pedalen.

ROGER : Ik rijd niet graag bergop.

JOHAN : Als je boven bent, gaat het bergaf.

ROGER : Ja, dat is met alles zo in het leven.

JOHAN : Zie eens wat een verende pedaalslag ik heb. Dat is van de spinning deze winter.

MICHEL : Het is wel niet om ter eerst! Verdomme.

ROGER : Klein verzet, Michel. Als we maar boven geraken. Laat die stoefkont maar gaan.

JOHAN : Wat hoor ik daar? Stoefkont. Pure souplesse, ja! Ik ga de Ronde twee keer rijden.

(op de vierde fiets gaat een vrouw zitten.)

ERIS : Ha de mannen! *(uitdagend op de trappers.)*

JOHAN : *(fluit)* Hey schoon poep! Feestje bouwen?

ERIS : Zie maar dat je mij kan bijhouden!

JOHAN : Ik zal je een keer vastpinnen met mijn pootpaal, schatje!

ERIS : Arrividerci!

(Eris ruim naar voren en de mannen naar achteren.)

JOHAN : Het is niet waar! Dan gaat een vent twintigduizend keer naar de spinning om conditie te krijgen, steekt zo'n grietje mij voorbij alsof ik stilsta. Godverdegodverdemiljaar!

ROGER : Dat is toch normaal, Johan, die weegt maar de helft. Jij sleept ook de après-spinning mee.

JOHAN : Wel een schoon kontje. Vanachteren gezien een acht. *(roept)* Schoon kontje, schat! *(Doet meer moeite om Eris in te halen.)* Verdomme, dat is juist een berggeit.

MICHEL : Die heeft souplesse.

JOHAN : Komaan mannen, we pakken haar.

(Iedereen op de pedalen)

Gelijk in de koers, op tijd overnemen.

(We zien hoe de mannen afwisselend harder duwen, ieder om de beurt een aantal keer)

MICHEL : Ze loopt nog uit.

JOHAN : Ze is zeker een pakhaas. In de force verdomme.

(Iedereen sneller)

ROGER : *(in paniek, stopt bruusk)* Mijn kilometers! Ik ben vergeten de vijf kilometer af te roepen.

MICHEL : *(stopt ook)* Neen Roger, je hebt het gezegd.

ROGER : Is dat echt?

JOHAN : *(kijkt achterom)* Staan jullie plat?

MICHEL : Neen, neen! We komen eraan! Vooruit Roger, je hebt correct geteld.

(Johan naar Michel en Roger. Eris verdwijnt off-scène)

ROGER : Neen, ik ben het vergeten. En ik kan niet terugdraaien. Mijn kilometriek loopt niet achteruit. Ik ...

MICHEL : Je hebt het gezegd.

JOHAN : *(er bij)* Wat is er aan de hand?

MICHEL : Roger denkt dat hij de vijf kilometer is vergeten te tellen.

ROGER : Ik kan niet meer verder. Ik zag die jonge vrouw en toen ...

JOHAN : Toen was je je kluts kwijt. Sukkel. Je bent ook niet veel gewoon. Tel gewoon verder, straks de zes kilometer.

ROGER : Neen dat gaat niet. Eerst de vijf en die is geweest en ik heb het niet gezegd. De vijf, de zes, de zeven...

JOHAN : Wij zijn allemaal naar school geweest, Roger.

ROGER : Ik had deze morgen al een voorgevoel dat het voor mij vandaag slecht zou aflopen. Alles is om zeep, de rit, de dag, de Ronde.

JOHAN : Doe niet onnozel, Roger. *(tot Michel)* Heeft hij de vijf kilometer geteld of niet?

MICHEL : Ja, ik geloof van wel, maar Roger herinnert het zich niet meer.

JOHAN : Na de spuit. Je hebt het gezegd na de spuit.

ROGER : Na de spuit? ... Ha ja, na de spuit. *(dolgelukkig)* Ik heb het gezegd, hè. Dan is het in orde. Ik heb het gezegd. Wat een geluk. *(stapt op en begint te fietsen.)*

JOHAN : Allee, we gaan voort. Stomme kloot. Nu is die jong poep de berg over.

ROGER : Kom mannen, seffens is het bergaf!

Scène 2 : De lekkage

(De mannen op de fiets. Eris staat ernaast aan de kant.)

MICHEL : En toen zei mijn Suchin in haar gebroken Engels dat ze blij was getrouwd te zijn met zo'n verstandige kerel als ik. Neen, 'a wise man', zei ze. Dat zei ze. Ja, mijn Suchin ziet mij graag.

JOHAN : Een strontvlieg ziet een koeienvlaai ook graag. Dus die kerel zei, Vanzwam, ja, zo heette hij, Vanzwam met zijn gezwam, die zei de 50 voor als je 35 per